

„Práca je Božím požehnaním.“

Práca je prvotné povolanie človeka, je Božím požehnaním, a poľutovaniahodne sa mýlia tí, čo ju považujú za trest. Pán, najlepší zo všetkých otcov, umiestnil prvého človeka do Raja »ut operaretur« – aby pracoval. (Brázda, 482)

15. jún

Práca nevyhnutne sprevádza život človeka na zemi. S ňou sa objaví aj námaha, únava, vyčerpanosť, teda prejavy bolesti a zápasov, ktoré

tvoria súčasť našej terajšej ľudskej existencie a ktoré sú znamením prítomnosti hriechu a zároveň potreby vykúpenia. No práca sama osebe nie je ani trápením, ani prekliatím a ešte menej trestom; tí, ktorí to tvrdia, zrejme dobre nečítali Sväté písmo.

Je načas, aby sme my kresťania nahlas povedali, že práca je Božím darom a že je nezmyslom deliť ľudí na rôzne kategórie podľa druhu práce, považujúc niektoré činnosti za ušľachtilejšie než iné. Práca, každá práca, je svedectvom dôstojnosti človeka a jeho postavenia ako koruny tvorstva. Je príležitosťou na rozvíjanie vlastnej osobnosti. Je putom jednoty s ostatnými jedincami, zdrojom príjmov pre zabezpečenie rodiny; prostriedkom ako prispieť k zvelaďovaniu spoločnosti, v ktorej žijeme, a k pokroku celého ľudstva.

Pre kresťana sa tieto perspektívy ešte rozširujú a zväčšujú, pretože práca sa ukazuje ako účasť na stvoriteľskom diele Boha, ktorý, keď stvoril človeka, požehnal ho slovami: *„Plodte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“* A keďže prácu si osvojil aj Kristus, stáva sa pre nás realitou vykúpenou i vykupiteľskou: nie je to len okruh, v ktorom sa človek pohybuje a žije, ale aj prostriedok a cesta k svätosti, posvätená i posväcujúca skutočnosť. (Ísť s Kristom, 47)
